

Núm. de Protocol: AD-083-1/95

S E N T E N C I A   N U M .   9 6 - 3 6

PARTS:

Apel.lant: H., SA.

Representant: Sra. C.S.M.

Advocat: Sr. J.S.

Apel.lant: Sr. M.M.G.

Representant: Sra. E.C.C.

Advocat: Sr. J.S.

Apel.lada: M.I.Govern

Representant i Advocada: Sra. R.C.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 6 de setembre de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-083-1/96.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- La Secció Administrativa de la Batllia, mitjançant la sentència núm. 96-25, d'1 de març de 1996, va desestimar la demanda interposada per la representació processal de la Societat H. SA. i va confirmar el decret del Govern núm. 152/GJ/95, de 27 de setembre de 1995, tot declarant que l'esmentada societat no estava legitimada per a interposar recurs contra una decisió del Govern de 10 de maig de 1995 que havia imposat diverses multes en un expedient sancionador al Sr. M.M.G., en la seva qualitat de titular administratiu del negoci Hotel ***.

2.- Contra l'esmentada sentència, la representació de la societat mercantil H. i del Sr. M.M.G. va interposar recurs d'apel.lació, que tingué entrada en la secretaria de la Sala Administrativa d'aquest Tribunal el 17 d'abril de 1996. En el recurs s'argumenta sobre el fet que en la tramitació de l'expedient administratiu s'ha reconegut la legitimació d'H. en relació a l'objecte del mateix, l'interès de la qual deriva de ser l'entitat mercantil que gestiona l'Hotel ***. Posteriorment feia referència a la disconformitat, per raons de fons, amb les sancions imposades.

3.- Un cop feta la designació del magistrat ponent es va donar trasllat de l'escrit a la representació del Govern, que el va contestar el 2 de maig de 1996 oposant-se a les al.legacions de la part apel.lant i defenent la manca de legitimació activa d'H., i referint-se, posteriorment, a les qüestions de fons.

4.- Es va assenyalar dia per l'acte de la vista roal, que tingué lloc el 15 de juliol de 1996, en el qual les parts van manifestar allò que van considerar més adient per a la defensa dels seus interessos, i posteriorment van quedar les actuacions vistes per deliberar i decidir.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de

la Llei Qualificada de la Justícia i en el 56 i següents de la llei processal d'aquesta jurisdicció.

Segon.- En un expedient sancionador instruït per suposades infraccions a la normativa laboral, el Govern, en una resolució de 10 de maig de 1995, va imposar al Sr. M.M.G. diverses sancions en la seva qualitat de titular administratiu del negoci Hotel ***.

Contra aquesta resolució no hi va presentar recurs de reposició el destinatari de la sanció si no l'entitat mercantil H., en nom propi, però fou rebutjat pel Decret del Govern núm. 152/GJ/95, de 27 de setembre de 1995, en considerar que H. no tenia legitimació activa per a interposar-lo.

La sentència de la Batllia confirma aquest darrer decret i també declara que la societat H. no està legitimada per a interposar recurs contra la decisió de Govern de 10 de maig de 1995.

Tercer.- La qüestió que cal resoldre en aquesta instància és, tal com resulta dels antecedents que s'han exposat, la de la legitimació d'H. per a interposar el recurs administratiu i per defensar, en aquesta jurisdicció, els interessos dels que es considera titular.

L'article 124 del Codi de l'Administració diu que "Tota persona que es cregui perjudicada per un acte o resolució de l'Administració podrà interposar-hi recurs". La resolució sancionadora dictada pel Govern desplega els seus efectes - consistents en el pagament de les multes- exclusivament entre l'obligat al pagament i la pròpia Administració, de manera que, en cas d'impagament, l'execució forçosa només es podrà fer efectiva en el patrimoni de la persona sancionada. Des d'aquesta perspectiva, H. no és "perjudicada" en el sentit del precepte transcrit, ja que no s'ha acreditat que, per virtut de les relacions jurídiques privades existents amb el titular administratiu de l'Hotel ***, aquella hagi d'assumir les conseqüències econòmiques de les sancions imposades a aquest.

En efecte, la circumstància de que H., l'objecte social de la qual és l'administració, comptabilitat, gestió d'hotels i servei de manteniment d'establiments hotelers, sigui la que adopta les decisions en els afers laborals propis de l'Hotel *** no li dóna legitimació per a recórrer en nom propi les resolucions administratives que sancionen possibles irregularitats en la matèria, ja que no li són imposades a ella

sinó al titular del negoci, única persona legitimada per a interposar-hi recursos.

D'altra banda, el fet que en l'expedient administratiu sancionador se li donés oportunitat de presentar al·legacions, de que aquestes van ser presentades amb paper d'H. i de que, en definitiva, li fos atorgada una ampla participació, no significa, com es pretén, que la pròpia Administració li estigués reconeixent una legitimació en l'expedient a partir de la qual no se li podria negar la possibilitat de recórrer la decisió final, ja que aquesta participació, atorgada en el marc del Reglament Regulador del Procediment Sancionador de 9 de gener de 1991, només se circumscriu a la finalitat d'obtenir tots els elements de fet que permetin, com diu l'exposició de motius del Reglament, assegurar un major encert i eficàcia en les actuacions.

Quart.- La part apel·lant també analitza la problemàtica des del punt de vista de la legislació processal, i considera que la legitimació per recórrer davant aquest ordre jurisdiccional li ve de l'article 23 de la Llei de procediment, que estableix que "Poden demanar legítimament davant la jurisdicció administrativa i fiscal qualsevulla persona física o jurídica, pública o privada, que tinguin un interès, dret, expectativa de dret, etc., vinculats amb els actes sotmesos a la jurisdicció", entenent que és titular, almenys, d'un interès en l'anul·lació de les sancions.

Tot i que és cert que és l'interès el que justifica l'exercici dels recursos jurisdiccionals, no és el titular de l'interès qui pot definir, per la seva simple al·legació, la condició de part en el procés, ja que això correspon als tribunals, que han de valorar-ne la importància i l'abast en cada cas.

Els raonaments fets en l'anterior fonament de dret sobre l'abast de l'interès d'H. valen per aquest, i des de la vessant processal que ara analitzem, la legitimació la té la part agent només en la mesura que una resolució li va negar la possibilitat d'interposar un recurs administratiu, i per tal d'esbrinar la correcció de la dita resolució, però no per discutir les qüestions de fons a què es refereix l'acte administratiu originari.

Cinquè.- H. intenta salvar la manca de legitimació per la via de la intervenció adhesiva que estableix l'article 25 de la Llei processal, que diu que "Poden intervenir en el procés com adherent tota persona física o jurídica, pública o

privada, que tingui un interès directe i legítim en l'objecte del judici".

Aquesta forma d'intervenció de tercers en el procés, elaborada per la jurisprudència francesa ("intervention en demande") es caracteritza per la nota de l'accessòrietat, és a dir, perquè qui se situa en aquesta posició processal només pot recolzar la pretensió o les pretensions exercides per la part principal.

En aquest cas, la part principal, que només hauria pogut ser el Sr. M.M.G., no va interposar ni els recursos administratius ni els jurisdiccionals, de manera que no hi havia cap pretensió processal a la què H. es pogués adherir.

Sisè.- Per tot el que s'ha exposat, la sentència de la Batllia, en la mesura que va confirmar la resolució del Govern denegant a H. la legitimació per recórrer les sancions imposades al titular administratiu de l'Hotel *** és ajustada al dret i cal, consegüentment, desestimar el recurs d'apel·lació sense que, per altra banda, s'hagi de fer cap argumentació sobre la conformitat al dret de les sancions imposades en l'expedient sancionador.

Setè.- No apreciem circumstàncies determinants d'una especial imposició de les costes ocasionades en aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal d'H. i del Sr. M.M.G. contra la sentència núm. 96-25, d'ú de març de 1996, dictada per la Batllia, que es confirma íntegrament. No fem imposició de costes en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció

Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré